

[Keld Andersen]

alle – at man vil socialisere, man vil frem til en socialisering af dette land, og derfor virker selve det, at der er mulighed for at eje sin egen bolig, naturligtvis som en stor hindring for at nå dette mål. Derfor bærer man efter min opfattelse fra den side meget ved til bålet, og man medvirker i høj grad til at holde den hetz i gang imod ejerlejligheder, den hetz, som jeg tidligere omtalte og opfordrede til, at man fik stoppet.

Når vi som her drøfter landets boligproblemer, må vi imidlertid ikke glemme den kendsgerning, at vi i Danmark har en boligstandard, for så vidt angår størrelse og kvalitet, som placerer os blandt de bedste i verden. Derfor skal vi i de fremtidige boligforligforhandlinger ikke alene se på, hvor meget vi bygger, men også på hvad og hvordan vi bygger. Jeg kunne f. eks. forestille mig, at vi, når det drejer sig om det fremtidige udlejningsbyggeri, udlejer de enkelte lejligheder i en mere, skal vi sige nogen udførelse, end vi har gjort hidtil. Hvis vi f. eks. kunne komme frem til, når en lejlighed skal udlejes, at det alene var selve rummene uden udstyr af nogen art, som lejes ud, ville vi dels opnå at kunne leje ud til en lavere pris, dels at lejeren i højere grad selv fik mulighed for at indrette sin egen fremtidige bolig, og dels at de forskellige ting til lejligheden ville blive anskaffet af lejeren, når denne selv mener at have råd til det. Jeg synes, at tanker som disse er værd at overveje, når vi nu om forhåbentlig ikke ret lang tid skal i gang med forhandlingerne om et nyt boligforlig.

Langsted (CD):

Denne boligdebat har været ventet længe som en indledning til de bebudede forhandlinger, inden der igen skal indgås det, man kalder et boligforlig. Det er et tilfælde, der ligner en tanke, at anledningen bliver en forespørgsel, fremsat af tingets venstrefløj, måske i håbet om at demonstrere et flertal for en bestemt boligpolitik, som der, når realiteterne gøres op, ikke vil kunne blive et befolkningsflertal for. Vi må på den anden side håbe, at boligministeren alligevel får mange inspirationer med på vejen som indledning til de forhandlinger, der nu skal føres.

Det er velkendt, at vi i centrumdemokraterne har vores særlige boligpolitiske standpunkter. Mange af dem er vi ikke enige

om – heldigvis da – men for os danner de en helhed, som vi meget nødig ser brudt. Jeg skal vende tilbage hertil senere.

Uanset hvad man ellers kan finde på at sige, må det dog stå som en urokkelig kendsgerning, at vi her i landet har en virkelig høj boligstandard gennemsnitligt set, også set i forhold til de lande, som vi gerne ser os sammenlignet med. Det gælder selve boligstandarden forstået som boligens udrustning med moderne tekniske hjælpemidler osv., og det gælder især det boligareal, den enkelte familie og det enkelte individ, igen gennemsnitligt set, kan råde over.

Når jeg siger gennemsnitligt set, er det et udtryk for, at vi alle er vidende om, at der naturligvis nok vil være mange i samfundet, der ligger over standarden og gennemsnittet, men her i landet er det dog således, at de, der må lade sig nøje med en ringere boligstandard, heldigvis er blevet færre og færre. Ja, gennem vore sociale ordninger er det også blevet sådan, at ingen behøver at lade sig nøje med en ringe boligstandard af nød og trang.

Vi erkender, at der er mange ting at løse endnu og vil gerne tilsige boligministeren vores støtte til at gennemføre socialt forsvarlige løsninger. Vi gør det ud fra den betragtning, at vi i centrumdemokraterne tilslutter os den tankegang, som også andre har været inde på her, at det må være en menneskeret at bo i en god og sund bolig.

Når dette er sagt som en forhåbentlig urokkelig kendsgerning, som alle vil kunne skrive under på, må vi dertil føje, at vi er tilhængere af et frit og åbent og alsidigt boligmarked. Det betyder, at det må være den enkeltes ret at vælge, på hvilken måde han eller hun alene eller sammen med sin familie ønsker at bo. Man kunne også kalde det et differentieret boligmarked med udbud af alle slags: egen bolig i form af parcelhus, rækkehus, kædehus, ejerlejlighed, lejet bolig i tæt, lav form eller i etagehus. Det må være den enkeltes frie valg, der er afgørende, ikke hvad samfundet påtvinger ham af løsninger, hvis man går ind for en brandskatning af egen bolig med stigende ejendomsskatter og utidig kapitalvindingsafgift. Vi vil i den retning medvirke til og arbejde for en så vidtgående ligestilling af boligformerne, som det kan tænkes i dette samfund.